

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVIII. De Joanne Apostolo & ejus Revelatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT XVI.

De epistola Clementis.

Hujus Clementis exstat epistola ab omnibus uno consensu recepta: eximia profus atque mirabilis, quam nomine Ecclesie Romanæ ad Corinthiorum ecclesiam scripsit, cum apud eos gravis esset exorta dissensio. Hanc in plerisque ecclesiis & nostrâ & superiori memoria palam recitari consuevisse comperimus. Porro suprascripti Clementis tempore seditionem inter Corinthios esse commotam, locupletissimus testis est Hegesippus.

CAPUT XVII.

De persecutione Christianorum sub Domitiano.

Vide Nicephor. c. 9. l. 3.

AT Domitianus cum jam multa in multis crudelitatis sue specimina edidisset, nec paucos nobilium atque illustrium virorum urbis Romæ injuste interemisset, alios præterea innumerabiles summæ dignitatis viros licet infontes exilio & bonorum proscriptio multasset, ad extremum Neronianæ impietatis, bellique & odii adversus Deum, successorem se ipsum professus est. Quippe hic secundus persecutionem in nos concitavit, quamvis pater ipsius Vespasianus nullam unquam injuriam nobis inferrentasset.

CAPUT XVIII.

De Joanne Apostolo & ejus revelatione.

Vide Nicephor. ibid.

IN hac persecutione Joannes Apostolus idem & evangelista, qui etiam in vivis supererat, ob testimonium quod divino verbo perhibebat, in insulam Patmum traditur esse relegatus. Irenæus quidem in quinto adversus hæreses libro, scribens de numero quem efficiunt literæ nominis Antichristi, de quo in Joannis revelatione fit mentio, de Joanne loquitur his verbis: Quod si hoc tempore nomen ipsius Antichristi palam prædicandum fuisset, prædictum id fuisset ab eo qui revelationem vidit. Neque enim dudum, sed nostrâ propè modum atate, sub exitum scilicet Imperii Domitiani hæc revelatio visa est. Porro his ipsis temporibus doctrina fidei nostræ

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Κλήμης ἐπιστολῆς.

Τούτῃ δὲ ὡν ἔκ Κλήμης ὁμολογεῖται μὲν μία ἐπιστολὴ φέρεσθαι, μεγάλην τε καὶ θαυμασίαν. ὡς ὡς δὲ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας τῇ Κορινθίων διευπώσατο, εἰς αὐτοὺς τῶν κατὰ ἐκτὴν τὴν Κορινθίων γρομμένης. ταῦτα ἴσχυι ἐν πλείυσις ἐκκλησίαις ἐπὶ τῶ κοινῷ δημοσιδύμειν πάσαι τε καὶ καθ' ἡμῶν αὐτὰς ἐγνωμν. καὶ ὅτι τὸν δηλεμνόντα τὸν Κορινθίων κενήσῃ εἰς αὐτοὺς, ἀξιόχρεος μάρτυς ὁ Ἡγήσιππος.

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς Δομιτιανῶν διωγμῶν.

Πολλὴ γέ μιν εἰς πολλὰς ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ Ῥώμης δι' πατρῶν καὶ ἐπιστημῶν ἀνδρῶν πλῆθος ἔμελλε εὐλόγως κελαινοδοκτείνας, μὲν τε ἄλλας ἐπιφανῆς ἀσθετας εἰς ὑπὲρ τῶν ἐνορίαν ζημιώσας φεγγαῖς καὶ ταῖς τῶν ἐσιῶν ἀποβολαῖς ἀναπτειλωμένων τῆς Νέρωνος θεοεχθρίας τε καὶ θεομαχίας διάδοχον εὐαλὸν καλεσῆσατο. δευτέρου δὲ τὸν καθ' ἡμῶν ἀνεκίνει διωγμὸν καὶ περὶ τῆς πατρὸς αὐτῆς Οὐεσσασιανῆς, μηδὲ καθ' ἡμῶν ἀτοπον ἐπινοήσαντος.

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ Ἰωάννη Ἐπιστολῆς τῆς Ἀποκαλύψεως.

Εἰς τῶν κατέχει λόγῳ, τὸν Ἀπόστολον εἶμα καὶ Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐπὶ τῶν ἐπιδημιῶν ἐνδιαπερῆσθαι, τῆς εἰς τὸν θεῖον λόγον ἐνεκα μαρτυρίας, Πάτμον οἰκῆν καὶ ἀδικαδῆναι τὴν νῆσον. γράφων γέτοι οἱ Εἰρηναῖοι ἀπὸ τῆς ψήφου τῆς ἐκτὴν τὸν Αντήχειον ἀποσηγορίας φερομένης ἐν τῇ Ἰωάννης λεγομένη Ἀποκαλύψει, αὐταῖς συλλαβαῖς ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς τὰς αἰρέσεις, ταῦτα ἀπὸ Ἰωάννης φησὶν. εἰ δὲ ἀναφανδὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ κηρυττεισθαι τοῦτομα αὐτῆς, δι' ἐκείνους ἀν' ἐρρέθη τὸ καὶ τὴν Ἀποκαλύψιν ἐρωχότος. εἰδὲ γὰρ ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἐπαράτη, ἀλλὰ σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἡμερῆς, ἀπὸς τῶν τέλει τῆς

τῆς Δομετιανῆς ἀρχῆς εἰς τοσούτον ἡ ἀρετὴ κα-
τὰ τὰς δηλωμένους ἢ τῆς ἡμετέρας πίστεως
διδασκαλία διέλαμπεν, ὡς καὶ τὰς ἀποθνή-
σκουσας κατὰ ἡμᾶς λόγῳ συζητηθεῖς, μὴ δοκῶν
σαῖταις αὐτῶ ἰσορροπίας τὸν τε διωγμὸν καὶ
τὰ ἐν αὐτῷ μαρτύρια παρὰ δὲ αὐτῶ. οὐ γὰρ καὶ
τὸν καιρὸν ἐπὶ ἀκρίβειαν ἐπεσημάναντο ἐν ἔτει
πενήκοντα καὶ δύο Δομετιανῆς μὲν πλείων ἐτέ-
ρων καὶ Φλαβίαν Δομετίλλαν ἰσορήσαντες, οἷον
ἀδελφῆς γεγονῆσαν Φλαβίῳ Κλήμηντι ἐνός
τῶ τῆνικαδὲ ἐπὶ Ρώμης ὑπάτων, τῆς εἰς Χελ-
σὸν μαρτυρίας ἐνεκεν, εἰς νῆσον Ποντίαν καὶ Ἰ-
μωρίαν δεδωδῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Ὡς Δομετιανὸς τὸς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναίρειδῶς
προσάγει.

Τὸ δὲ αὐτῷ Δομετιανῷ τὰς ἀπὸ γένους
Δαβὶδ ἀναίρειδῶς προσάξαι, πα-
λαιὸς κατέχει λόγος τῶ ἀϊρελικῶν Ἰωάννου καὶ
γορησῶν τῶ ἀποτόνων Γεδοῦ τῶτον ἡ εἶναι
ἀδελφὸν καὶ σάρκα καὶ σαῖμα καὶ ὡς ἀπὸ γένους
τυχευόντων Δαβὶδ, καὶ ὡς αὐτῶ συζητηθεῖς
Χελσῶ Φερόντων. ταῦτα ἡ δηλοῖ καὶ λέξιν
ἠδὲ πως λέγων ὁ Ἡγήσιππος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περί τῶ ἀπὸ γένους καὶ σαῖμα καὶ ὡς ἀπὸ γένους

Εἰς τὴν ἀρετὴν οἱ ἀπὸ γένους τῶ Κυρία
εὐνοῖ Γεδοῦ, καὶ σάρκα λεγομένη
αὐτῶ ἀδελφῶ, ἔς ἐδηλασθεύσαν, ὡς ἐκ
γένους ὄντας Δαβὶδ. τάς δὲ ὁ ἰσώκατος
ἠγάγετο πρὸς Δομετιανὸν καίσαρα, ἐφοβῆτο
γὰρ τῶ παρεστῶν τῶ Χελσῶ ὡς καὶ Ἡρόδης, καὶ
ἐπὶ πρῶτον αὐτῶ εἰς ἐκ Δαβὶδ εἰσὶ καὶ ὡμο-
λόγησαν. τότε ἠρώτησεν αὐτῶ πόσας κτή-
σεις ἔχουσιν, ἢ πόσων χρημάτων κυριεύουσιν
οἱ ἡ εἶπον ἀμφοτέρω, ἐνακισχίλια δηνάρια
ὑπάρχειν αὐτοῖς μόνον, ἐκαστῶ αὐτῶ ἀνή-
κοντος τῶ ἡμίσεως καὶ ταῦτα ὅσα ἐκ
ἀρχαῖς ἐφασκόν ἔχειν, ἀλλ’ ἐκ διαλή-
σει γῆς πένδρων πεντακοντα ἐνέα μόνων.
οἷον καὶ τὰς φέρας ἀναφέρειν, καὶ αὐ-
τῶ ἀντιπροσώπων διατρεφείναι. εἶτα ἡ
καὶ τὰς χεῖρας τὰς ἑαυτῶν ἐπιδεικνύσασαι
μαρτύριον τῆς ἀντιπροσώπων τὴν τῶ σώμα-
τος σιληρίαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῆς συνηχῶς

A tantoperè florebat, ut Scriptores et-
iam à religione nostra alienissimi, &
persecutionem & martyria nostrorum
monumentis suis tradere non dubita-
rint. Qui quidem etiam tempus ipsum
persecutionis accuratè notaverunt.
Scribunt enim anno principatus Do-
mitiani quinto decimo, Flavianam Do-
mitillam Flavii Clementis ejus qui
tunc temporis Romæ Consul fuit, ex
sorore nepsem, unà cum aliis plurimis
ob confessionem Christi in insulam
Pontiam fuisse deportatam.

B

CAPUT XIX.

Quomodo Domitianus Davidis posteros jussit
ocidi.

CUM verò idem Domitianus uni-
versos qui à Davide generis sui ori-
ginem ducerent, interfici jussisset, ve-
tus fama est posteros Judæ ejus qui se-
cundum carnem frater Christi fuerat,
à quibusdam hæreticis esse delatos, ut-
pote qui & Davidis stirpe essent oriun-
di, & ipsius Christi propinquitate ful-
gerent. Et hæc quidem testatur Hege-
lippus his verbis.

Huc refer
Niceph.
l. 3. c. 10.

C

CAPUT XX.

De Propinquis Servatoris nostri.

HIS, inquit, temporibus adhuc su-
pererant quidam ex cognatione
Christi, nepotes Judæ illius qui se-
cundum carnem frater Christi vocabatur.
Hos à nonnullis delatos quòd ex regia
Davidis stirpe prognati essent, evoca-
tus ad Domitianum Cæsarem perduxit.
Quippè Domitianus de adventu Chri-
sti perindè ac Herodes sibi metuebat.
Interrogati igitur ab illo utrùm ex stir-
pe Davidis essent oriundi, id verissi-
mum esse confessi sunt. Deinde sci-
fcitatus est ex illis Domitianus, quan-
tas possessiones, quantumve pecunie
haberen. Illi verò novem tantum-
modo denariorum millia sibi ambo-
bus suppetere dixerunt, quorum dimi-
dia pars singulis competeret: eas verò
facultates nequaquam se in argento ha-
bere, sed in æstimatione agrorum,
novem scilicet ac triginta foli jugerum:
ex quorum fructibus & tributa persol-
verent, & sibi ipsi non sine proprio

M